

Mi egy szerző?

*"But who said it?"
A. Swordsmith*

jebe@jhuvm megsértődött és azt mondta, hogy kiszáll. Neki elege van abból, hogy leújbalosozzák, leelvtársazzák, unja a személyeskedő tónust, a pocskondiázást. Tettét tiltakozásnak szánta a gyávaság, a butaság, a gyengeség, a személyeskedő, pitiáner kukacskodás és a sértegető hangnem ellen. Ha bosszantatni akarja magát, ott van a Hírmondó kétnaponta, meg ott vannak az újságok, a magyar közélet és a gazdaság. Az neki tökéletesen megfelel, ha már kezdi egy kicsit túlságosan jól érezni magát. Ő csak azt akarta tudni, miként hihetünk a kormánynak a horvát fegyvereladási ügylet után? őszintén és szomorúan kérdezte, és erre csorna@phyv01.phy.vanderbilt azt mondja neki, hogy a horvátok a komcsik ellen gyűjtik a Kalasnyikovokat, és egy tisztességes anti-kommunista nem vernyákol, legfeljebb csak azon bosszankodik, hogy rajtakaptak minket az üzleten, mert ennek, sajnos a magyar kisebbség issza majd meg a levét, és így „Trianon véres következményei csak tovább folynak”.

„Trianon véres következményei csak tovább folynak”. Atya Isten! Hogy lehet egy ilyen mondatot kitalálni? csorna@phyv01.phy.vanderbiltnek felmentése volt fogalmazásból? (Dolgozataira csak helyesírás és külalak jegyeket kapott?) hg@athena.mit pedig azt magyarázza meg, hogy egy demokráciának kötelessége segíteni a függetlenségükért küzdő kisországokat, és csak a nacionalista tekinthet nemzete önös érdekére és tagadhatja meg a segítséget. jebe@jhuvm, tehát nacionalista, és nem demokrata. Ugyanakkor a demokrata ellenzék köntösében igyekszik parádézni egy nacionalista kormánypárttal szemben, tehát elvtelen opportunist, akit

kicsinyes ellenzéki pártérdek vezetnek. És akkor hiába jön hidas@cernvm, hogy hg@athena.mit talán egy kicsit felületesen azonosítja a déli határunkon folyó nemzetiségi veszekedéseket a demokrácia ügyével, ez már nem segít. jebe@jhuvm meguntta, rá többet ne számítsunk.

Szóltam jebe@jhuvm-nek, hogy ne hülyéskedjen. Megsértődni fölösleges, hiszen fogalma sincs, hogy kikkel rúgta össze a patkót. Hogy ki ez a csorna@phyv01.phy.vanderbilt én se tudom, sőt még hg@athena.mit-tel sem találkoztam soha személyesen. Pedig sokat vitatkoztunk az elmúlt három hónapban. hg@athena.mit például azt pedzegette, hogy jó-e nekünk a nyugati demokrácia, vagy nem volna-e jobb, ha a harmadik világ tapasztalataiból tanulnánk, mert neki egyébként is komoly problémái vannak a nyugati demokráciákkal. Neki speciel. Lám-lám itt a háború a Perzsa-öbölben, ezt is a nagy amerikai demokrácia hozta ránk. Ezt én sületlenségnek tartottam, és azt kérdeztem hg@athena.mit-től, hogy ha Amerikában most nem lenne demokrácia, akkor jobb lenne-e az öböl-beli válságnak? Tényellentétes bizonyítás visszafelé. Egyébként, jegyeztem meg, ahogy Amerika felkészült a háborúra, az sok szempontból példamutató volt. A televízió, a rádió, az újságok igyekeztek sok oldalról körüljárni a döntést, sokat lehetett tanulni az iszlámról, a közel-kelet történelméről, Irak társadalmáról, az olajpiacról, és a japánokról, akik csak ülnek és lógatják a lábukat. Ekkor jebe@jhuvm megjegyezte, hogy azért az amerikai sajtó is manipulál, és egy sor idézetet közölt ezt bizonyítandó, megtámogatván hg@athena.mitet. És most hg@athena.mit leopportunistá-nacionalistázza őt!

Én is, miután elmagyaráztam hg@athena.mit-nek, hogy mi is a gondolkodás csörccsil és totál csapdája, jó, én is egy kicsit szovjeteztem. A csapdákat muszáj volt elmagyarázni, az rendben van.

A csörccsil csapda Sir Winstonról kapta szürccsilő nevét, ugyanis ő figyelmeztetett arra, hogy a demokrácia igen tökéletlen, de az összes többi berendezkedéshez képest határozottan kívánatos. A csörccsil csapda, magyaráztam hg@athena.mit-nek, az arányvesztés csapdája. Az ember mindig a már elérthez képest viszonyít. Ha tehát egy szabad sajtó hazudik, az igen felháborító. De ettől még egy hazug New York Times sem azonos a Zsenmin Zsipaóval. A New York Times hazugságai a szabad sajtóhoz és nem a kínai pártlaphoz képest felháborítóak.

A totál csapda az, hogy minden egy misztikus egész, és így minden mindennel totál összefügg. Ami történik a világban az mind egy szuperokos konspiráció eredménye, semmi sem történik véletlenül, és minden leírható egyszerű összefüggésekkel. A nyugati

demokrácia-kritikák egyik csapdája ez a totális gondolkozás, amely a nyugati társadalmak minden megnyilvánulását valamiféle mindent átszövő totális hatalom sikeres összeesküvéseként magyarázza. De nincs feltétlenül szükség konspirációra se. Elég egy mindent egybeszövő egyszerű logikát feltételezni. Ha minden mindennel összefügg, akkor, ha mondjuk, Amerikában demokrácia van és politikai korrupció, akkor az utóbbi az előbbi logikus következménye. Nem lehet véletlen... kezdte annak idején a Pravda leleplező vézércikkeit.

A vita hevében leszovjeteztem hg@athena.mitet, hogy pontosan hogyan történt, már nem érdekes. (Utána lehet nézni minden szónak.) Rendben van, nem direkt, nem akaratból, csak úgy kicsúszott, és nem is így mondtam, hogy te hg@athena.mit, te egy szovjet bérenc vagy, de amit mondtam így volt érthető, és most jövök neki egy sörrel. A sörhöz viszont legalább egyszer találkoznunk kéne, ami valószínűtlen, mert ő állítólag bostoni. Állítólag, mert még ez sem biztos. Honnan tudjam én egy ilyenről, hogy min sértődik meg? És ha én nem tudom, akkor ő honnan tudná, és jebe@jhuvm jobban tenné, ha arra gondolna, hogy se hg@athena.mit, se csorna@phyv01.phy.vanderbilt nem ismeri őt, sőt egymást se. Ezt a hg@athena.mitet egy olyan szemüveges vékonydongájú pasasnak képezem, akinél mindig van villamosjegy, és mindig lyukaszt, a csorna@phyv01.phy.vanderbilt meg biztos szakállas, de nem a bozontos fajta, hanem a pamacsos, és alsó-nadrágban főz pörköltet. Mondtam jebe@jhuvmnek, hogy még az sem biztos, hogy csorna@phyv01.phy.vanderbilt és hg@athena.mit nem egy és ugyanazon személy. jebe@jhuvm se tudhatja, és lehet, hogy AZOK azt képzelik, hogy jebe@jhuvm gyapjas fejű Fradi-drukker, már ha ketten egyek, mert ha nem, akkor valószínűleg mind a kettő mászt képzeli. És így ők sem tudhatják mivel sértik meg jebe@jhuvmet, nem értik, hogy jebe@jhuvm PONTOSAN mire is gondol, mi van a mondatok mögött, mert csak a mondatok vannak.

kornai@csl.stanfordot például jebe@jhuvm ismeri. Tehát, amikor ő kelt az amerikai sajtó védelmére, és ő írta jebe@jhuvm ironikus megjegyzéseiről, hogy újbals marhaságok, egyenként véve nyelvészeti elemzés alá az idézeteket, jebe@jhuvm nem kapta fel a vizet. Annyira. Azért egy kicsit mégis. Az ironia nehezen viseli el a nyelvészeti boncolást.

Persze, amikor nyáron a Csörsz utcában a konyhában anyám szendvicseit eszegették, akkor kiderült hogy kornai@csl.stanford göndör és egy fél fejfel magasabb jebe@jhuvmnél, (pedig jebe@jhuvm maga is szép szál legény) és elhozta a feleségét is,

aki valamelyik szobában hamarosan el is aludt. Hogy miről beszélgettek ott a konyhában, a szendvicses tányérok biztató közelségében, a májas kence és a töltött paradicsom barátságos társaságában, titok. Volt bor is, a sok vendég közül szinte senki sem jött üres kézzel. A finn fiú, aki nagyon hamar felfedezte azt a gyanús jugoszláv pálinkát, amelyet apósomék hoztak, és amelyben egy ismeretlen eredetű gaz ázalgott, az üveggel a kezében szabályos időközönként megjelent a konyhában és bocsánatot kért finnül. És ott volt Rozi, István, Józsi, Zsuzsa, Matyi, Zoli, János nagy többpárti békében. Mikola is meg volt híva, de nem tudott eljönni, és egy hónapra rá, az országgyűlés nyári szünetében leesett a lépcsőn. Egy ideig élet és halál között lebegett. Roziékról most a Hírmondóban és az újságokban olvassuk, hogy miként támadják vagy védik a kormányt a parlamentben. Mikoláról pedig anyám azt írta, hogy most Lickó viszi neki a brandenburgi versenyt kazettán az intenzív osztályra, mert állítólag ha azt hallja, a monitoron jól láthatóan megélelnék az agyműködése.

A bulira eljött deak@vms.macc.wisc is, aki néhány hónappal később átlényegült h1105dea@ellává, és éppen az időtájt épített valami vityillót Zebegényben. (Tényleg meg is kéne tudni, hogy elkészült-e már vele.) Az amerikai csajok meg kinn voltak majdnem végig a parkra néző erkélyen, és Csancsan szórakoztatta őket angol nyelven, amelyet, ahogy én is, ő is Kálmán bácsitól tanult az aranyjánosban, a Szőrtől, aki meggyes rétest sütött annak, aki a legtöbb jópontot gyűjtötte az órán. jebe@jhvm is elcseverészett az amerikai csajokkal, gondolom Garrison Keillorról.

Próbáltam magyarázni jebe@jhvmnak, hogy ha akkor ez a csorna@phyv01.phy.vanderbilt vagy a hg@athena.mit is ott majszolt volna az uzsonnás tányérról, vagy ott állt volna az amerikai csajokkal együtt az erkélyen, akkor most ez a leelvtársazás is másként venné ki magát.

jebe@jhvm erre azt mondta: Akos, az meglehet, de csak azt tudom neked is mondani, amit h771kok@ellának is mondtam: itt nincs „kontextus, csak textus van”. Csak a mondat, a szöveg, de nincs szövegen kívüli, azt értelmező, hitelesítő környezet. „Magyarértelmiségi szempontból süketszobában ülünk.” hajtogatta jebe@jhvm, és ettől felértékelődik minden szó, nincs egy közösség, amely a megnyilatkozásokat a szövegen kívülről legitimálná vagy delegitimálná. Még azt sem lehet tudni, hogy ki figyel. Elvben több százan hallgatóznak, de csak néhányan szólalnak meg. Hogy mit gondol a csöndes többség, azt még sejteni sem lehet. Alapjában

Monsieur Marc Charrier

Asile National

au Vesinet

Vesinet

Rodolf Hervé

Souvenir du Vesinet, 1973

véve egyetért, de végig kívánja gondolni a fentiek következményeit, addig pedig hagyjunk neki békét.

fodor@soc.sscnet.ucla is sajnálkozott, hogy jebe@jhuvm kiszáll. Itt egy új műfaj van születőben, és inkább ezt kéne formálni, ha nem tetszik, semmint teátrálisan tiltakozni és ott hagyni csapat-papot, imígyen ő. hidas@cernvm is ezen az állásponton volt. jebe@jhuvm azonban egyelőre hajthatatlan.

Az elmúlt hetekben túl sok dolog volt a ház körül. A kertet ápoltam, el kellett ültetni a jázminbokrokat és a narancsfát. Mikor anyámnak ezt meséltem telefonon, nevetett. Nálunk mínusz tíz fok van, mondta. Bolond világ, februárban narancsfát ültetni! A kaméliák is szépek, nem kell nekik sok fény, mondja Zoli bácsi, aki ért hozzá. A föld kicsit agyagos, a vizet nem issza be, ez kicsit aggaszt. Gondosan böngészem a szakkönyveket, és minél többet tanulmányozom az irodalmat, annál jobban aggódom.

Minden reggel a meleg paplan alól egyenesen az íróasztalomhoz botorkálok a hideg verőfénybe. Pizsamában, kócosan, gyűrött arccal bekapcsolom a számítógépemet. Amíg a gép feltárcsázza az egyetemi számítóközpontot, (klik-klak-klik-klik-kssssiiii) addig én felrakom a teavizet főni. A kanna fűtyülője nem fűtyül, a rotyogó vízről nem szabad megfeledkezni. A meleg teáscsészével a tenyereemben a monitoron átsuhanó sárga, ékezetlen betűket pásztázva olvasom a frissen érkezett üzeneteket. Elolvastam mit írt kedves rokonnénem Berlinből (das sogenannte West-Berlin, a férje, akit nagyon szerettem, most halt meg), hogy van Nilufer Ann Arborban, és hogy halad a disszertációjával, és bevetik-e Danit a palesztinok ellen. Azután jön a Hírmondó Budapestről, amely beszámol az aktuális otthoni eseményekről, és következik a Fórum, ahol jebe@jhuvmet néhány napja leelvtárszták.

Közben a teáscsésze kihűl, én pedig a számítógép billentyűit nyomkodva mindenkinek megfelelek. Néhány perccel később a címzett már olvashatja is válaszomat.

Az egyetem húsz perces autótűt. A diákok hosszú sorban állnak az irodám előtt és fogadóóráim késő délutánokba nyúlnak. Eközben valahogy sikerül nekik töménytelen dolgozatot is megírniuk, azokat aztán nekem kell elolvasnom, és megjegyzésekkel és osztályzatokkal ellátnom. T. azon töri a fejét, ki szereti Vaclav Havelt. Ő nagyon. C., aki egyszer behozta a kisfiát az órára, a mexikói népesedés-politikáról fejteget. M., a melankolikus róka szűk trapéz cowboynadrágban, azt bizonygatja, hogy a cukrosbácsikat feljelentő szülők politikailag konzervatívak. Ugy döntöttem, neki nem hiszek. D.-t a sport és az iskolai tanulmányi eredmény összefüggései

foglalkoztatják. Erről eszembe jutott, hogy gimiben, annak idején az Öregnek a válogatott úszók hozták a szivart. De erről nem beszéltünk. B. marxista módon elemzi a científicos tevékenységét a Diaz rendszerben. Ezt látnák jebe@jhuvm meg a többiek! N. nőharcos és azt akarja megtudni, hogy Németország keleti vagy nyugati részében haladóbb-e a közvélemény a nőkérdést illetően. S.-nek pedig kicsi az önbizalma, és ezért a gamelán elterjedéséről ír. Nem nagyon terjedt el. Vologya már megint késve adta be a dolgozatát. (Profjészor Ronatas, izvenyítve.)

Amikor Thoreau-nak hírül adták, hogy megszületett a távíró, és az új csodamasinával egy maine-i postás másodpercek alatt tud üzeni egy texas-inak, Thoreau azt kérdezte: és ugyan milyen mondandója lesz majd a postásnak Maine-ből a texas-i számára. Az egyetlen helyes kérdés.

A Fórum megteremtette a gondolatok piacát. A nagy dialógusba bárki beszállhat, annak adja ki magát, akinek akarja, csak az számít, amit mond. Itt mindenki annyit ér, amennyit mondandója. Itt mindenki az, aminek mondja magát. Csak szöveg van.

A Fórum megvalósítja a Felvilágosodás nagy utópiáját; a beszélőről teljesen leválasztott beszédet. Hogy ez a Fórumon mindig fog tartani, és mikorra alakul ki egy kontextus a beszélők előtörténetéből, azt nehéz megmondani. A beszélők többsége új, még kevés a veterán. Mivel minden szó megmarad, nincs történelem, nincs egy szelektív narrativitás, amely kiemelne és elhallgatna, és így strukturálná a történeteket, a résztvevőket. Csak az egyéni emlékezetek vannak és az óriás file-okban elmentett régi Fórumok. Ha pár hónapot vár, jebe@jhuvm nyugodtan visszatérhet, már csak kevesen fognak emlékezni tiltakozó gesztusára. Ha kedve van, akár már most is megjelenhet álnéven, új résztvevőként.

Sir Cyrill Burtről, aki egymástól elválasztottan nevelt egyetemen, ikrekkel bizonyította, hogy az intelligencia öröklődik, kiderült néhány évvel halála utána, hogy nem csak adatait, de még a munkatársait is maga találta ki. A British Journal of Statistical Psychology Burt által szerkesztett példányaiban megjelenő cikkek szerzői közül legalább húsz nemlétező személy. Mind Burt egyetemen, álnéven. A fiktív szerzők hajbakaptak, éltették vagy ócsárolták Burtöt. Adatokat hamisítani a tudomány elleni merénylet. Kitalált nevek alatt tudományos cikket írni azonban olyan, mint pénteken krumplicevest enni mákostésztával.

jebe@jhuvm persze azt is mondhatná, hogy őt éppen a személyeskedés bántja. Személyeskedés éppen akkor, amikor a szerző személye nemlétező, és így nem tudhatja magát megvédeni

sem. Őt nem a felvilágosult kritika szomorítja, hanem pontosan az, hogy valaki visszaél a helyzettel. De nem ezt mondja.

Röviden összefoglalva: jebe@jhuvm találkozott Cyrill Burttel, aki Churchillel jött a texas-i postástól. Köszöntötte őket illendőképpen. Sir Winston megszívta szivarját és így szólt: Te huncut (az angol köznyelvben csak tegezõ forma létezik), csak nem te vagy csorna@phyv01.phy.vanderbilt és hg@athena.mit? Távoli gamelan szóra horvátok le-elvtársazzák Vaclav Havelt. kornai@csl.stanfordnak pedig Misi fia született.

aronatas@weber.UCSD

Michel Foucault

